

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z odwołania P.C.
przeciwko W. Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.
o przywrócenie do pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w dniu 10 czerwca 2026 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu
z dnia 27 stycznia 2025 r., sygn. akt IV Pa 254/24,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[it]

UZASADNIENIE

Dnia 14 października 2024 r., IV P 21/24 Sąd Rejonowy w Wieluniu oddalił powództwo P.C. o przywrócenie do pracy oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego W. Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 180 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy w Sieradzu wyrokiem z dnia 27 stycznia 2025 r., IV Pa 254/24 oddalił apelację powoda.

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku powód zarzucił rażące naruszenia prawa materialnego, tj.: 1. art. 52 k. p. w związku z art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu

alkoholizmowi (Dz.U. z 2018 r. poz. 2137 ze zm.); 2. art. 52 k.p. w zw. z art. 6 k.c. w zw. z art. 300 k.p.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący uzasadnił oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej. W uzasadnieniu podstaw skargi kasacyjnej skarżący wskazał, że oczywista zasadność skargi, wobec przedstawionego rażącego naruszenia przez Sąd Okręgowy w Sieradzu przepisów prawa, stanowi zarazem uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w myśl art. 398⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy dokonał bowiem błędnego zastosowania art. 52 k.p. poprzez jego błędną wykładnię.

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu sądowi w innym składzie, a w przypadku stwierdzenia podstaw - o uchylenie w całości również zaskarżonego orzeczenia Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do rozpoznania temu sądowi, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty, stosownie do art. 398¹⁶ k.p.c.; zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz o rozpoznanie sprawy na rozprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna wnioskodawczyni nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie (1) występuje istotne zagadnienie prawne, (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., a jego uzasadnienie (sporządzone odrębnie od uzasadnienia podstaw kasacyjnych) powinno zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Skarga kasacyjna nie jest bowiem (kolejnym) środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, z uwagi na przeważający w jej charakterze element interesu publicznego. Służy ona kontroli prawidłowości stosowania prawa, nie będąc instrumentem weryfikacji trafności ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego orzeczenia.

Powołanie się we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), wymaga od skarżącego zawarcia w uzasadnieniu wniosku wywodu prawnego wskazującego, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawienia argumentów na poparcie tego twierdzenia. Zobowiązuje zatem skarżącego do przedstawienia wywodu prawnego uzasadniającego jego pogląd, że skarga jest oczywiście uzasadniona, przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, wypada stwierdzić, że skarżący nie wykazał spełnienia powołanej przez siebie przesłanki przedsądu.

Po pierwsze należy podnieść, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został sporządzony w sposób bardzo lakoniczny. Odwołujący twierdzi, że wniesiona przez niego skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na błędne zastosowanie przez Sąd Okręgowy art. 52 k.p.

Tak sformułowany wniosek nie jest poparty żadną argumentacją wskazującą na kwalifikowany charakter naruszenia prawa.

Uzasadnienie podstaw skargi kasacyjnej kończy się stwierdzeniem skarżący wskazał, że oczywista zasadność skargi, wobec przedstawionego rażącego naruszenia przez Sąd Okręgowy w Sieradzu przepisów prawa, stanowi zarazem uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W związku z tym należy podkreślić, że błędne jest założenie, że podstawa kasacyjna (art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.) zastępuje lub uzupełnia podstawę przedsądu. Podstawy kasacyjne i podstawy przedsądu to odrębne elementy skargi kasacyjnej (art. 398³ § 1 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. oraz art. 398⁹ § 1 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Podstawy kasacyjne podlegają rozpoznaniu dopiero po przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania. Oznacza to, że skarżący we wniosku powinien samodzielnie, czyli odrębnie od podstawy kasacyjnej, wskazać i wykazać podstawę przedsądu, nawet gdyby dotyczyło to szczególnej podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., która jako jedyna ma na uwadze indywidualany interes skarżącego w przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej. O tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona nie może decydować argumentacja zawarta w uzasadnieniu jej podstaw (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2008 r., II PK 347/07, LEX nr 465860). Nie jest zatem dopuszczalne przenoszenie argumentacji służącej wykazaniu przyczyny kasacyjnej do uzasadnienia podstaw kasacyjnych ani odwoływanie się do tego uzasadnienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2018 r., III CSK 337/17, LEX nr 2483656 czy z dnia 11 kwietnia 2018 r., II UK 277/17, LEX nr 2490632).

Pełnomocnik powinien wskazać, na czym polega oczywista zasadność skargi i należycie to uzasadnić. Takiego uzasadnienia w skardze kasacyjnej brak. Skarżący nie wskazał, na czym jego zdaniem polega oczywista zasadność skargi, ograniczył się jedynie do wyartykułowania ogólnych twierdzeń. Sąd Najwyższy nie widzi sprzeczności z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, ani oczywiście błędnej, widocznej na pierwszy rzut oka wykładni lub widocznego w taki sposób niewłaściwego zastosowania prawa. A tylko w takiej sytuacji wskazana przesłanka uzasadnia przyjęcie skargi. Innych przesłanek skarżący nie podaje.

Należy także zauważyć, że zarzuty podniesione w ramach uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sformułowane zostały w taki sposób, aby podważyć przyjęte przez Sąd odwoławczy ustalenia faktyczne i przyjętą ocenę dowodów, co nie może odnieść skutku w postępowaniu kasacyjnym ze względu na treść art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[it]

[a.ł]